

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

13.1.2014

B7-0024/2014

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af Rådets og Kommissionens redegørelser

jf. forretningsordenens artikel 110, stk. 2

om overholdelse af den grundlæggende rettighed til fri bevægelighed i EU
(2013/2960(RSP))

Renate Weber, Nadja Hirsch, Metin Kazak
for ALDE-Gruppen

RE\1015264DA.doc

PE527.214v01-00

DA

Forenet i mangfoldighed

DA

B7-0024/2014

**Europa-Parlamentets beslutning om overholdelse af den grundlæggende rettighed til fri bevægelighed i EU
(2013/2960(RSP))**

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 20, 21, 45, 47 og 151 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 15, 21, 29, 34 og 45 i EU's charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF¹,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011 af 5. april 2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen²,
- der henviser til forordning (EF) nr. 883/2004³ og gennemførelsesforordning (EF) nr. 987/2009 om koordinering af de sociale sikringsordninger⁴,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 25. november 2013 om fri bevægelighed for EU-borgere og deres familiemedlemmer: fem foranstaltninger, der gør en forskel (COM(2013)0837),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. juli 2010 om bekræftelse af arbejdstagernes fri bevægelighed: rettigheder og den vigtigste udvikling (COM(2010)0373),
- der henviser til erklæring af 5. december 2013 fra næstformand Reding til Rådet for Retlige og Indre Anliggender om fri bevægelighed,
- der henviser til sin beslutning af 2. april 2009 om anvendelsen af direktiv 2004/38/EF om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område⁵,
- der henviser til sin beslutning af 29. marts 2012 om rapport om Unionsborgerskab 2010 - Afskaffelse af hindringerne for unionsborgernes rettigheder⁶,
- der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,

¹ EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77.

² EUT L 141 af 27.5.2011, s. 1.

³ EUT L 166 af 30.4.2004, s. 1.

⁴ EUT L 284 af 30.10.2009, s. 1.

⁵ EUT C 137 E af 27.5.2010, s. 6.

⁶ EUT C 257 E af 6.9.2013, s. 74.

- A. der henviser til, at EU-borgernes ret til sammen med deres familiemedlemmer frit at bevæge sig og tage ophold inden for EU-medlemsstaternes område er en af de fire grundlæggende frihedsrettigheder i EU-lovgivningen og en hjørnesteen i den europæiske integration;
- B. der henviser til, at fri bevægelighed er en ret, som er garanteret alle europæiske borgere, uanset nogle medlemsstaters potentielle indførelse af grænsekontrol for EU-borgere ved adgangen til deres område; der henviser til, at den omstændighed, at ikke alle medlemsstater indgår i Schengenområdet, ikke berører alle EU-borgeres ret til fri bevægelighed inden for Unionen;
- C. der henviser til, at EU-borgernes ret til at bosætte sig hvor som helst i EU gælder ubegrænset for alle EU-borgere, men at den i henhold til direktiv 2004/38/EF efter tre måneder er betinget af, at de kan godtgøre, at de råder over tilstrækkelige midler til ikke at blive en byrde for værtslandet;
- D. der henviser til, at arbejdstagerne i EU har været omfattet af denne ret siden 1960'erne, og at Maastrichttraktaten fastslog retten til fri bevægelighed for alle EU-borgere, uanset om de er erhvervsaktive eller ej; der henviser til, at muligheden for at bevæge sig frit af ikke-arbejdsrelaterede årsager, f.eks. for at gå på pension, studere eller ledsage pårørende, er blevet et naturligt led i unionsborgerskabet;
- E. der henviser til, at der på EU-plan er 2 millioner stillinger, der ikke kan besættes på grund af begrænset mobilitet, og at arbejdsløshedstallene i EU samtidig er højere end nogensinde før; der henviser til, at arbejdstagernes frie bevægelighed er en positiv samfundsøkonomisk faktor for både EU og medlemsstaterne og udgør en milepæl for EU's integration, den økonomiske udvikling, den sociale samhørighed og individets muligheder for at dygtiggøre sig fagligt, modvirker de negative følger af den økonomiske krise og konsoliderer Unionen som en stærkere økonomisk magt, der er forberedt til at håndtere de udfordringer, der er forbundet med globale ændringer;
- F. der henviser til, at mobilitetsstrømmene hovedsagelig drives af efterspørgslen efter arbejdskraft, og i en tid, hvor udbuddet og efterspørgslen af arbejdskraft ikke hænger sammen på europæisk plan, kan overgangsbarrierer hindre den økonomiske udvikling af europæiske virksomheder og retten til at arbejde og bo på en anden medlemsstats område;
- G. der henviser til, at overgangsordningerne for fri bevægelighed for arbejdstagere fra Bulgarien og Rumænien er blevet ophævet pr. 1. januar 2014;
- H. der henviser til, at princippet om ligebehandling eller forbud mod forskelsbehandling indebærer, at alle EU-borgere har samme rettigheder og forpligtelser som statsborgerne i det land, hvor de er bosat (forordning nr. 883/2004 og 987/2009 bygger på dette princip); der henviser til, at hver enkelt medlemsstat fastlægger sin egen nationale socialsikringsordning, og at de nationale socialsikringsordninger koordineres, men ikke harmoniseres, på EU-plan;
- I. der henviser til, at den udvikling, som på det seneste har fundet sted i vores samfund, bl.a. som følge af industrielle forandringer, globaliseringen, nye arbejdsmønstre, ændringerne i befolkningens sammensætning og udviklingen inden for transportmidler, nødvendiggør en

højere grad af mobilitet blandt arbejdstagere;

- J. der henviser til, at under den nuværende økonomiske afmatning, der omfatter EU som helhed, kan pengeoverførsler fra mobile arbejdstagere til deres hjemland have en positiv nettoeffekt på de afsendende landes betalingsbalance; der henviser til, at mange medlemsstaters fremtidige økonomiske stabilitet og vækst i betragtning af deres demografiske situation vil være afhængig af arbejdstagere fra andre medlemsstater;
 - K. der henviser til, at tusinder af arbejdsløse, navnlig unge mennesker uden udsigt til at finde et job på grund af den nuværende økonomiske og finansielle krise, har fundet arbejde i en anden medlemsstat takket være den fri bevægelighed for arbejdstagere i EU;
 - L. der henviser til, at EU-borgerne betragter fri bevægelighed som den rettighed, der er tættest knyttet til unionsborgerskabet, og som EU's mest positive resultat, og at de samtidig mener, at fri bevægelighed medfører økonomiske fordele for deres lands økonomi;
 - M. der henviser til, at Rådet for nylig har gentaget sin støtte til fri bevægelighed og har anerkendt de gensidige fordele, den medfører, f.eks. under en nylig debat i Rådet (Retlige og Indre Anliggender) den 8. oktober og den 5.-6. december 2013;
 - N. der henviser til, at den fri bevægelighed for EU-borgere i et år med valg til Europa-Parlamentet for nogle politiske partier er blevet et varmt emne i valgkampagnen, og at der er risiko for, at denne debat, hvis den ikke håndteres rationelt, vil føre til, at EU-borgere fra visse medlemsstater eller mobile EU-borgere gøres til syndebukke, og at racismen og fremmedhadet øges;
1. opfordrer medlemsstaterne til at overholde deres forpligtelser i henhold til traktaten for så vidt angår EU-reglerne om fri bevægelighed og sikre, at principperne om ligestilling og den grundlæggende ret til fri bevægelighed overholdes af alle medlemsstaterne;
 2. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sørge for en streng håndhævelse af EU-retten og dermed garantere ligebehandling og ikke-forskelsbehandling af alle arbejdstagere i EU for så vidt angår adgang til beskæftigelse, ansættelses- og arbejdsvilkår, aflønning, afskedigelse, sociale ydelser og skattemæssige fordele, hvorved der sikres fair konkurrence mellem virksomhederne, og opfordrer de nationale myndigheder til at bekæmpe enhver uberettiget begrænsning af eller hindring for arbejdstagernes ret til fri bevægelighed samt enhver udnyttelse af arbejdstagere;
 3. minder om, at arbejdstageres fri bevægelighed giver alle EU-borgere, uanset hvor de bor, ret til frit at flytte til en anden medlemsstat for at arbejde og/eller opholde sig der i arbejdsøjemed;
 4. forkaster ethvert forslag om at lægge loft over antallet af migranter i EU, da det strider mod EU-traktatens princip om fri bevægelighed for personer; påpeger, at arbejdskraftens mobilitet bidrager til at forbedre den europæiske økonomis konkurrenceevne;
 5. hilser med tilfredshed Kommissionens meddelelse COM(2013)0837, som foreslår fem foranstaltninger for at hjælpe medlemsstaterne og de lokale myndigheder med at anvende

EU-lovgivning og EU-værktøjer på optimal vis, og giver i denne forbindelse sin fulde opbakning til følgende foranstaltninger, der skal gennemføres sammen med medlemsstaterne: hjælp til medlemsstaterne med at bekæmpe proformaægteskaber (håndbog); hjælp til myndighederne med at anvende EU's regler om koordinering af de sociale sikringsordninger (praktisk vejledning); hjælp til medlemsstaterne med at løfte udfordringerne ved social integration (finansiering); udveksling af bedste praksis mellem lokale myndigheder og træning af og støtte til lokale myndigheder for at hjælpe de ansatte med at anvende EU's bestemmelser om fri bevægelighed;

6. støtter Kommissionens forslag i rapporten om Unionsborgerskab 2013 om at ændre forordningen om koordinering af de sociale sikringsordninger, således den obligatoriske minimumsperiode, hvorunder hjemlandet skal levere ydelser til deres borgere, udvides fra tre måneder til seks måneder; mener, at et sådant forslag vil bidrage til at øge sikkerheden for jobsøgende, når de flytter til et andet EU-land, og reducere budgetomkostningerne for værtsmedlemsstaterne;
7. understreger, at den europæiske økonomi har brug for, at der gøres en indsats for at øge den frie bevægelighed og arbejdskraftens mobilitet i EU frem for at begrænse dem, og opfordrer medlemsstaterne til at sikre fri bevægelighed for alle borgere og arbejdstagere for at muliggøre udviklingen af et egentligt EU-arbejdsmarked, fjerne flaskehalse og give arbejdstagerne i EU mulighed for at flytte til områder, hvor der er behov for deres kvalifikationer;
8. minder om, at borgerne, hvis de får beskæftigelse i en anden EU-medlemsstat, er forpligtet til at bidrage til socialsikringsordningen i denne medlemsstat, og at de dermed også er berettiget til at få adgang hertil;
9. beklager og udtrykker bekymring over en række nationale og europæiske aktørers fejlagtige og vildledende sammenkædning af EU-borgere fra visse medlemsstater med de få tilfælde af misbrug af systemet, og opfordrer medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger til at forhindre dette misbrug, også fra deres egne statsborgeres side; glæder sig i denne forbindelse over Kommissionens initiativ til at hjælpe myndighederne med at anvende EU's regler om koordinering af de sociale sikringsordninger og den praktiske vejledning, der skal præcisere kriteriet om "sædvanligt opholdssted",
10. minder om, at der ikke foreligger statistiske beviser for en eventuel forbindelse mellem EU-arbejdstagernes mobilitet og gavmildheden af værtslandets sociale velfærdssystem;
11. opfordrer medlemsstaterne og regeringerne til ikke at give borgere fra andre medlemsstater skylden for de barske økonomiske følger af den økonomiske og finansielle krise og i stedet tage godt imod disse arbejdstagere og oplyse deres statsborgere om de pågældende arbejdstageres bidrag til værtslandets økonomi;
12. understreger, at det er nødvendigt at støtte byerne med hensyn til indførelse af uddannelses- og integrationsprogrammer for EU-migranter;
13. opfordrer Kommissionen og Rådet til at muliggøre større fleksibilitet i brugen af midler, særlig ved at omfordele midlerne, hvis medlemsstaterne ikke har brugt deres budget i tide; understreger, at Kommissionen bør respektere medlemsstaternes beføjelser på området

social velfærd; opfordrer Kommissionen til ikke at øge bureaukratiet i medlemsstaterne ved at kræve en for omfattende behandling af enkeltsager;

14. tilskynder Kommissionen til at fortsætte sine nuværende bestræbelser på at sikre, at medlemsstaterne gennemfører og anvender direktiv 2004/38/EF fuldt ud og korrekt, og til i den forbindelse til fulde at udnytte sin beføjelse til at indlede traktatbrudsprocedurer; opfordrer medlemsstaterne til at fjerne eksisterende juridiske og praktiske hindringer for borgernes frie bevægelighed og til ikke at indføre byrdefulde uberettigede administrative procedurer eller tolerere uacceptabel praksis, der begrænser anvendelsen af denne rettighed;
15. gentager sine tidligere opfordringer til medlemsstaterne om at sikre fri bevægelighed for alle EU-borgere og deres familier uden at forskelsbehandle nogen på grund af seksuel orientering eller nationalitet; gentager sin opfordring til medlemsstaterne til fuldt ud at anerkende rettighederne i henhold til artikel 2 og 3 i direktiv 2004/38/EF, ikke kun for så vidt angår ægtefæller af forskelligt køn, men også registrerede partnere, medlemmer af en unionsborgers husstand og den partner, som en unionsborger er i et behørigt attesteret, stabilt forhold med, herunder personer i par af samme køn, på grundlag af principperne om gensidig anerkendelse, ligestilling, ikkeforskelsbehandling, værdighed samt respekt for privat- og familieliv; opfordrer Kommissionen til i denne sammenhæng at sikre, at direktivet anvendes til punkt og prikke;
16. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt medlemsstaternes regeringer og parlamenter.